

Dåsejagt på græsset [1]

Skrevet af : JonJagd til den 27. Mar 2005 - 16:29

Instinktiv Skydning [2]

Forfatter: Michael Nørgård

Så var det i dag, det skulle være. Jeg tog den sidste af konserverdåserne og gik ud i folden. Kastede dåsen så langt jeg kunne, gik selv et par skridt baglæns, lagde pil på, trak op - og lod gå. Den gik lige over, så tæt, så tæt. Men, en forbier.

Jeg ved ikke hvordan det kom sig, men en dag stod jeg med min bluntpil i hånden. Ti minutter efter havde jeg også buen i hånden og omkring et kvarter senere lød det første brag fra en øldåse med ondt i røven. Efter seksten pile var dåsen skudt død. Jeg havde ramt med de fire. Alle forbierne var fløjet over målet, men retningen passede.

Af uforklarlige grunde skulle der gå næsten fem måneder, inden jeg var klar til [3] andet forsøg. Denne gang var jeg seriøs. Havde cirklet rundt med armene - også kaldt opvarmning, og havde skudt mig ind med seks almindelige prøvpile på halskiven. Det var koldt om fingrene og fordi jeg lige havde læst om buejagt, var jeg meget inspireret til at jage. Det samme var vores kat, som netop havde fundet sig et godt musehul lige i nærheden.

Det gode ved en bluntpil er, at den ikke borer sig ned under græstørvene. Den tåler bedre at ramme sten, grene og hvad der nu ellers findes af forhindringer. Min bluntpil er ikke noget kønt syn. Den er skæv, skrammet og uden pynt af nogen art. Et raminskaft med selfnock, svanefjer og en bluntpids af egetræ forstærket med en jernring fra et gammelt stålrør. Vægt 37 gram. Men der er det forunderlige ved denne pil. Den rammer stort set der hvor jeg peger.

Jeg gik ud i folden, trak huen godt ned om ørene og var klar til konserverdåsen, der lå og blinkede til mig i solen. Den havde indeholdt flåede tomater og var mere sej end øldåsen fra første skydning. Så det gav et øredøvende brag, da den fik sin første fuldtreffere. Katten, som hidtil havde været meget koncentreret om sit musehul, lignede nu noget, som havde fået elektrochok.

Efter hvert skud, kastede jeg dåsen så langt jeg kunne. Gik lidt baglæns og cirkede om målet, så lyset og vinden var forskellig fra skud til skud. Det blev til toogtyve pile, inden dåsen var krøllet så meget sammen, at jeg måtte stoppe. Jeg fik syv træffere. Altså en klar forbedring fra sidst.

Nu var jeg fyr og flamme, og mente jeg kunne forbedre mig yderligere. Allerede ugen efter var jeg klar til tredje forsøg. Det var højt, koldt solskin og jeg benyttede lejligheden til at afprøve et par nye luffer, hvor fingerdelen kunne fjernes. Efter opvarmningen og de seks prøvpile på skydeskiven, var jeg klar. Jeg havde besluttet at skyde nitten pile, som var gennemsnittet mellem de seksten og de toogtyve pile, jeg havde skudt de foregående gange. Skydningen gik i gang. Det blev til ni træffere ud af nitten pile. Jeg var nu helt nede på, at ca. hver anden pil var en træffer. Et resultat jeg kun kunne være godt tilfreds med. Så jeg gik derfra med den dejlige fornemmelse, det er, at have været på dåsejagt med bue og pil.

Ugen efter var jeg ude igen. Nu nøjedes jeg ikke længere med kun at være seriøs. Nu var jeg blevet ambitiøs. Kunne jeg forbedre sidste uges resultat, ville chancen for at ramme være større end for at misse.

Ved fjerde og sidste skydning kom vores geder over og hilste på i folden. De var meget interesseret i konserverdåsen, som jo havde indeholdt mad. Men kun til dåsen fik sin første træffer og skramlede hen over grønsværen. Så fortrak de til andre græsgange. Jeg begyndte skydningen, og halvvejs ved niende pil så det ud til en lille forbedring. Men, men, men. Så let skulle det ikke gå. Efter det nittende skud havde sendt dåsen til tælling, stod det klart, at træerne ikke vokser ind i himlen. Jeg havde "kun" truffet med ni pile. Altså samme resultat som sidst. Jeg var nået til grænsen af min nuværende skydefærdighed.

Klik på billedet for at se en større version.

Træffere:

Klik på billedet for at se en større version.

1. gang med pil nr. 5, 6, 11 og 16	Skudstatistik: 4/16 = en ud af fire.
2. gang med pil nr. 2, 5, 8, 9, 20, 21 og 22	Skudstatistik: 7/22 = ca. en ud af tre.
3. gang med pil nr. 2, 5, 6, 9, 13, 14, 15, 17 og 19	Skudstatistik: 9/19 = ca. en ud af to.
4. gang med pil nr. 2, 4, 5, 7, 9, 13, 14, 15 og 19	Skudstatistik: 9/19 = ca. en ud af to.

Skulle jeg forbedre min skudstatistik yderligere ville det kræve mere træning - og evt. nogen at konkurrere mod. Dåsejagt burde kunne udøves på klubbernes udendørsbaner. Med en skydelinie og skud ud mod skiverne, skulle det være sikkert nok. På vej ud efter pilene kan dåsernes placering ændres, så det er nye afstande hver gang. Ved flere deltagere behøves heller ingen skydesedler og udregninger af point. Glæden ved at skyde dåsen bort for næsen af konkurrenten, kan ikke nedfældes på et stykke papir.

Det er bedst at skyde med bluntpil, da alm. pile nemt forsvinder under græstørvne. De tomme øldåser findes i enhver velassorteret grøftekant. Konservesdåserne er mest skudstærke - og bedst. Men meget andet kan også bruges. F.eks. mælkekartoner. Det er kun fantasien der sætter grænsen. Eneste krav er, at det skal kunne gå i stykker uden at splinters i tusinde stykker. Så det kan komme i skraldespanden bagefter.

Dåsejagterne har for mig været en både sjov og lærerig afveksling fra den normale udendørstræning på skiver. Jeg har fået øvet de lave, korte skud, som ofte har drillet ude på feltbanerne. Og hvem ved, måske fortsætter jeg? Et nærmest urealistisk mål kunne være en skudstatistik på 5/6 = fem ud af seks. Det ville svare til de krav der stilles ved buejagtprøven.

Michael Nørgaard

Klik på billedet for at se en større version.

Links

- [1] <http://www.bueogpil.dk/index.php?name=News&file=article&sid=43>
- [2] <http://www.bueogpil.dk/index.php?name=News&catid=&topic=11>
- [3] <http://www.bueogpil.dk/images/topics/Instinktiv/Dasejagt/Dasejagt1.jpg>
- [4] <http://www.bueogpil.dk/images/topics/Instinktiv/Dasejagt/Dasejagt2.jpg>
- [5] <http://www.bueogpil.dk/images/topics/Instinktiv/Dasejagt/Dasejagt3.jpg>